

INTUITIONENS EPOKE

af Martinus

Martinus tale ved et medarbejdermøde på Martinus Institut i anledning af Sagens 50-års jubilæum 24. marts 1971. Martinus regnede datoen den 24. marts for Sagens fødselsdag, da han den 24. marts 1921 gennemgik den gyldne ildåb*.

Uden menneskers kærlige hjælp var Sagen ikke blevet til det den er

Jeg vil gerne sige Dem allesammen hjerteligt velkommen og tak for dette år, der er gået. Jeg arbejder videre og håber, at min næste bog snart kan blive færdig, og så har jeg forskellige andre ting at skrive, men det er analyser, der i virkeligheden kunne undværes. Hvis der skulle ske noget, at jeg blev kaldt væk fra denne verden, så er der skabt så meget, at mennesket kan opnå kosmisk bevidsthed ved alt det materiale, der foreligger (1971). Jeg vil endnu en gang sige Dem tak, fordi De er kommet her, og tak for al den hjælp og støtte, jeg får hos Dem. Det er jo i kraft af al den kærlighed, som mennesker har vist omkring mig, at Sagen har kunnet vokse og føres videre, og kunnet blive til det, den er i dag. Vi har private bekendtskaber snart over hele jorden, i Amerika, Canada, Afrika, Australien og Syd-europa. Det er altså ikke kredse, det er enkelte mennesker, men de tier jo ikke stille om analyserne, så det er ligesom om, at vi allerede har spredt en virus, der efterhånden kan bevirke, at Sagen bliver mere kendt. Men tiden er endnu ikke kommet til det store gennembrud, til den store åbenbaring af det. Det kommer først, når jeg ikke er her mere.

Åndsvidenskaben – Talsmanden den hellige ånd

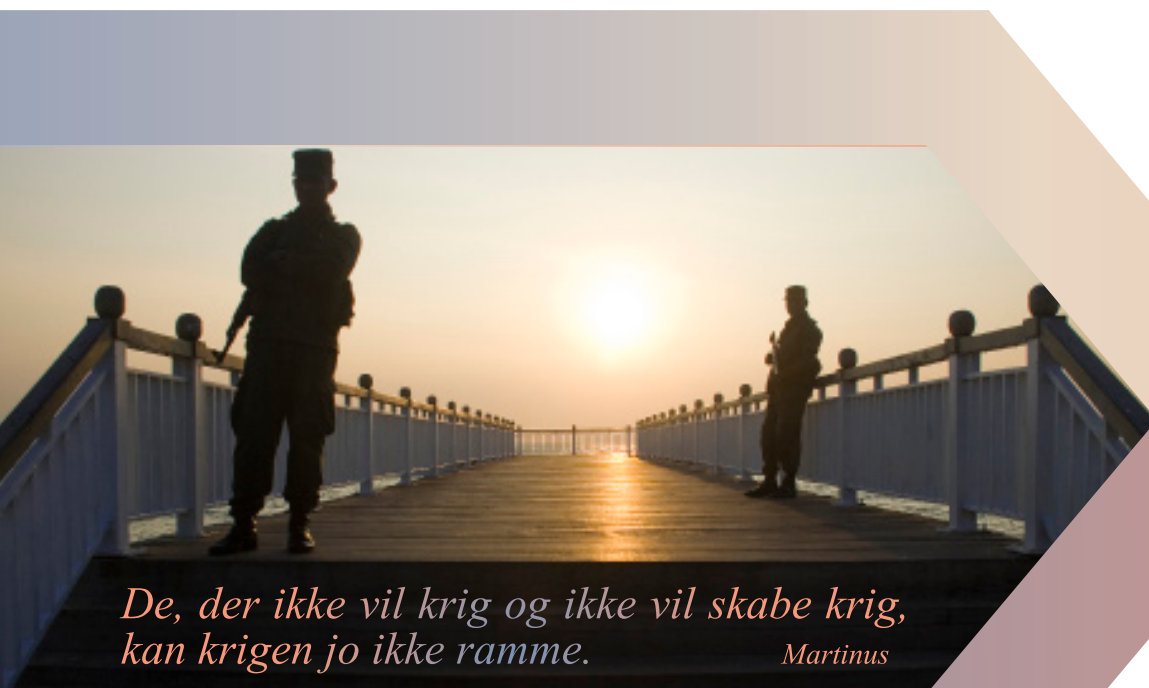
Det er jo ikke meningen, at der skal være nogen persondyrkelse. Nu drejer det sig om analyserne og ikke om personen. Det er forskellen på før og nu. Da Kristus levede og talte til menneskene, var det personen og autoriteten, det drejede sig om, for dengang havde de ikke evne eller intellektualitet til at kunne klarlægge og forstå Kristi facitter, eller de analyser, som jeg nu har skabt. Derfor måtte Kristus bebude, at der senere ville komme en videnskab – Talsmanden den hellige ånd. “Jeg har endnu meget at sige jer, men I kan ikke bære det nu. Men Talsmanden den hellige ånd, som Faderen vil sende i mit navn, han skal lære jer alle ting og minde jer om alle ting, som jeg har sagt jer. Han skal tage af mit og forkynde jer”. (Johs. 16.12, 14.26, 16.15) “Talsmanden den hellige ånd” er ikke en mand, det er ikke en ny verdensgenløser, der skal komme, det er ikke et nyt tilbudscenter, der skal opstå, men det er derimod en videnskab, der skal komme. Mange mennesker i dag er ligeglade med autoriteter, men de spørger: Hvad siger han? – Det drejer sig om selv at komme til at forstå det, så man kan blive sin egen lærer, og det kan man jo igennem de kosmiske analyser. Menneskene vil her få klarlagt alle disse forskellige ting, der berører dem. Det kan være modgang, dårlig skæbne osv. I mine kosmiske analyser kan de se årsagerne til det alt sammen. Og der kommer ikke noget andet! – Mit værk er virkelig fortsættelsen af Kristusmissionen. Jeg er tvunget til at måtte sige, at det nu er kristusmissionen, der bliver fuldkomment gjort. Vi er med andre ord inde i en helt ny udviklingsperiode. Denne epoke er intuitionens epoke. Det er

mærkeligt nok, at videnskaben eller menneskeheden ikke har tænkt over, at ligesom der efter planteriget kommer et dyrerige, så kommer der efter dyreriget et rigtigt menneskerige, at det dyriske eller ufærdige menneske udvikler sig til det færdige menneske. Med udviklingen af intelligensen går mennesket ind i intelligensepoken, den materialistiske epoke, og derefter går de med udviklingen af intuitionen ind i en åndelig epoke. Denne åndelige epoke er kendetegnet ved Talsmanden den hellige ånd, altså ved åndsvidenskaben.

Intuition og kosmisk bevidsthed

I den epoke, som nu begynder, vil menneskene komme til at udvikle sig til at få kosmisk bevidsthed. Kosmisk bevidsthed opleves med den del af hjernen, der nu ligger latent. Men den bliver åbnet, når tiden er inde til det. Igennem denne del kan intuitionen virke. Når jeg har kunnet skabe disse analyser, skyldes det intuitionen. Det er ikke noget, jeg har læst i bøger eller fået at vide af andre mennesker. Det er alt sammen kommet igennem mig selv, og jeg er et bevis for, at man kan komme til den højeste viden igennem sit eget væsen, sin egen organisme, og det er jo det, der er meningen. Ethvert menneske skal blive sin egen lærer eller forkynner og blive totalt suverænt. Jeg er nu selv åndeligt total suveræn, jeg skal ikke hen og spørge nogen om noget som helst, når det drejer sig om åndelige realiteter. Meningen med denne nye epoke er, at menneskene skal få en intuitiv evne. Ved at studere analyserne, som er skabt ved hjælp af intuition, vil de udvikle deres intuition. Intuitionen vil også udvikles i forbindelse med, at man fører et moralsk liv. ▶

* Du kan læse mere om Martinus gyldne ildåb på side 6 og i Livets Magasin nr. 1.

*De, der ikke vil krig og ikke vil skabe krig,
kan krigen jo ikke ramme.*

Martinus

Krigen vil udrydde sig selv

Man må se at komme bort fra alt det, man kan bedrøve sin næste med, bort fra at være ubehagelig mod sine omgivelser. Det drejer sig netop om, at man kan finde sig i alting. Det er et stort problem, at skulle finde sig i alting. Men det er man nødsaget til, for alt det onde, der kommer, er man selv årsag til. Så det er jo meningsløst at hævn sig på andre. Kristus sagde også, at man skal elske sin næste som sig selv og elske Gud over alle ting. Dette at elske Gud over alle ting gør man jo, når man elsker sine omgivelser. Men dette at elske sin næste er ikke noget, man kan diktere. Det er jo noget, der vokser i mennesket selv. Kærligheden vokser igennem krigen, igennem lidelsen og igennem smerterne. Derfor vil der endnu komme nogle verdenskrige. Der kommer mindst to krige, der er fortsættelsen af de to, der har været, og der vil komme flere krige. De vil blive ved med at komme, indtil krigen har ødelagt sig selv. Der er ikke nogen magt, der kan få krigen til at standse. Man tror, man kan standse krigen med krigen, og har derfor travlt med at skaffe sig våben og ødelæggelsesmidler. Men det kan man ikke. Krigen er skabt til at skulle ødelægge sig selv, og det sker i kraft af reinkarnation. Man ser, at den ene generation efter den anden fødes til verden. Nogle bliver soldater og kommer i krig, de bliver tortureret, lemlæstet

og invalideret. De dør og fødes igen og kan ikke huske, at de har været i krig før, og de bliver soldater igen, kommer i krig og bliver så lemlæstet. Igen dør de, og igen fødes de, kommer i en ny krig og bliver atter lemlæstet, invalideret eller dræbt. Det kan ikke ske, uden at det efterhånden ændrer deres indstilling til krig. Der dannes en talentkerne, der bevirker, at de får afsky for krig. Efterhånden kan de begynde at fornemme lidelserne hos andre væsener. De fornemmer, at det er modbydeligt, at andre mennesker bliver lemlæstet, og til sidst kan de ikke selv nænne at gøre det. Denne evne, at man ikke kan nænne at gøre det, er det samme som alkærlighed eller næstekærlighed.

Guds ånd i mørket

Den næstekærlighed, der begynder at vokse i menneskene, er ikke den samme som den ægteskabelige kærlighed, der ikke er nogen virkelig kærlighed. Den ægteskabelige kærlighed er kun en kunstig, ved hormonprocesser og kirtelfunktioner opsat sympati, der var nødvendig, så længe mennesket ikke havde nogen som helst form for kærlighed. I dyrene og i det primitive menneske er der endnu ingen alkærlighed, og deres verden ville jo være ganske skrækkelig uden den sympati og glæde, der opstår ved forelskelser og parrings-

tilstanden. Denne parringstilstand, samlejet og denne vellystfølelse, der opstår, er intet mindre end Guds ånd. Ved denne vellystfølelse, denne Guds ånd, har Guddommen ført dyret igennem dyreriget og fører nu også mennesket til en højere tilstand, der vil blive fri for alt det, menneskene nu belemres med. Derfor er menneskene heller ikke nær så ægteskabeligt indstillet,

de ret længe, før de begynder at vokse. De begynder at opdage, at de ikke står på samme sted som før. De begynder at få mere sympati for netop en fredens verden. Hvorfor gør de det? – Fordi de har oplevet den grove karma. De mennesker, som har interesse for analyserne og i glæde over dem ønsker at leve efter dem, er mennesker, der har oplevet den grove karma. Med den grove

"Man skal lære at forstå, at vor træningsplads ligger hos de mennesker, der ikke kan lide os. Det er dem, vi skal lære at kunne lide – og tænke kærligt på." Martinus

som de har været før. Vi ser netop, at ægteskabet er i opløsning. Vi ser, at folk giftes og skilles, og giftes og skilles flere gange i et liv, mens mange andre slet ikke vil gifte sig. Det skal jeg ikke komme nærmere ind på, men det er det, der sker nu. Menneskene er altså inde i en vældig forandring fra en dyrisk tilstand til en ånds-tilstand. Det er ikke meningen, at menneskene kun skal opleve Guds ånd igennem samlejet. Det er meningen, at de skal opleve Guds ånd ved enhver berøring med deres næste. Det vil blive sådan, at omfavnelser, kys, kærtegn og berøring bliver den store udløsning engang, når kærligheden kommer til at være det herskende. Det bliver den ved, at krigen efterhånden udrydder sig selv. Efter hver krig er der mennesker, der bliver færdige med krigen. Efter enhver koncentrationslejrs lidelser bliver mennesker imod krig og lidelser. Kristus giver udtryk for, at det er kærligheden, der "skiller fårene fra bukkene" og det er det, der sker for vore øjne hele tiden.

Pionererne til en ny verdenskultur

Vi er pionerer til denne ny verdensepoke. Det er vor mission at sætte den i verden. Ethvert menneske, der lærer analyserne, har fået betroet en opgave, som er den største, et menneske overhovedet kan få. Man kan ikke få en større opgave end at forklare Guds tilstande, forklare de kosmiske analyser og lære menneskene, hvordan man skal være kærlig overfor alle og forstå, at der er ingen, der kan lide uret, og ingen kan gøre uret. Det, vi selv oplever af mørke og ubehageligheder, er vor egen skæbne, noget vi selv har lavet. Det er da guddommeligt, at menneskene allerede i dette liv bevidst kan begynde at danne deres skæbne til det kommende liv. Det vidste de jo ikke før, men når menneskene nu får alle disse ting at vide og vil leve efter det, kan de ikke arbej-

karma mener jeg de forfærdelige lidelser med drab, mord og lignende tilstande. Det er ikke sådan, at de er fri for karma. Der er mange småkarmaer tilbage, der skyldes ting, som de efterhånden vil lægge af.

Man er selv beskyttet i samme grad, som man beskytter andre

Man bliver ikke modtagelig for de kosmiske analyser, før man er imod at påføre andre lidelser, imod krig, drab og mord osv. Når man begynder at føle, hvad der er det helt rigtige, begynder man at få talent for at forstå analyserne. Når man begynder at arbejde med dem, er man med til at føre hele verden frem imod lyset til en guddommelig verden. Det er rigtigt, at der kommer flere krige, men det behøver ikke at berøre os. Krigen er jo ikke for dem, der arbejder imod krigen. De, der ikke vil krig og ikke vil skabe krig, kan krigen jo ikke ramme. Vi kan nok rammes af almindelige materielle foreteelser som restriktioner og lignende, men krigen bliver ikke særlig streng her i vores omegn eller i Skandinavien, kan jeg sige. Det bliver ikke der, krigen kommer til at rase. Et sted må den nye kultur jo bevares, indtil menneskeheden bliver modtagelig for den, og den kommer til at blive mere udbredt.

Der findes altid en god løsning

Vor slutmission er jo denne at kunne enes i alle situationer, og at kunne være med hinanden og ikke imod hinanden. Der er altid en god løsning. Den vil altid kunne findes, når bare man har god vilje og ikke arbejder imod hinanden. Man skal lære at forstå, at vor træningsplads ligger hos de mennesker, der ikke kan lide os. Det er dem, vi skal lære at kunne lide – og tænke kærligt på. ■